

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΛΛΑΠΛΗΣ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

Να επιλέξετε μια (1) μόνο από τις δοσμένες απαντήσεις ως ορθή:

1. Ο πρωθυπουργός Ελευθέριος Βενιζέλος το 1914 θεωρούσε:

- α. ότι ο πόλεμος είναι αμφίροπος.
- β. ότι οι Κεντρικές Δυνάμεις θα επικρατούσαν.
- γ. ότι οι Αγγλογάλλοι θα επικρατούσαν.
- δ. ότι η Ελλάδα έπρεπε να απέχει από τον πόλεμο.

2. Η θέση του Ε. Βενιζέλου υποστηριζόταν:

- α. από μεγάλα τμήματα των λαϊκών τάξεων και τους μεγαλοαστούς.
- β. μόνο από την αγροτική και εργατική τάξη.
- γ. μόνο από τους μεγαλοαστούς .
- δ. από όλες τις κοινωνικές τάξεις στο σύνολο τους.

3. Ο βασιλιάς Κωνσταντίνος ήθελε κατά τη διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου πολέμου την Ελλάδα:

- α. σύμμαχο της Αντάντ.
- β. παρατηρητή των εξελίξεων.
- γ. σύμμαχο των Κεντρικών Δυνάμεων.
- δ. να διατηρεί επιλεκτικές σχέσεις με όλες τις εμπλεκόμενες δυνάμεις.

4. Ο Ε.Βενιζέλος έκρινε ότι η Ελλάδα θα έπρεπε να πάρει μέρος στον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο:

- β. όταν η Αυστροουγγαρία επιτέθηκε στην Σερβία (Ιουνιος 1914).
- β. όταν η Αντάντ επιχείρησε να καταλάβει τα Δαρδανέλια (Φεβρουάριος 1915).
- γ. όταν η Βουλγαρία κατέλαβε την Α. Μακεδονία (1916).
- δ. όταν ο βασιλιάς Κωνσταντίνος οδήγησε την κυβέρνηση Βενιζέλου δύο φορές σε παραίτηση (1915).

5. Η Αντάντ, για να αντιμετωπίσει τη συνεχώς ενισχυόμενη γερμανική επιρροή στα Βαλκάνια, αποβίβασε στρατεύματα:
- α. στην Καβάλα (Σεπτέμβριος 1916)
 - β. στην Αθήνα (Οκτώβριος 1915)
 - γ. στην Καλλίπολη (Νοέμβριος 1916)
 - δ. στη Θεσσαλονίκη (Οκτώβριος 1915)

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ:

- 1.γ
- 2.α
- 3.γ
- 4.β
- 5.δ

ΘΕΜΑΤΑ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΣΗΣ ΕΝΝΟΙΩΝ

Να αντιστοιχίσετε τα στοιχεία της στήλης Α με τα στοιχεία της στήλης Β (κάθε στοιχείο της στήλης Α αντιστοιχεί σε ένα μόνο στοιχείο της στήλης Β):

A	B
1. Αντάντ 2. Επίστρατοι 3. Ε. Βενιζέλος 4. Γ. Στρέιτ 5. Βουλγαρία 6. Αλέξανδρος 7. Κωνσταντίνος Α΄ 8. Εθνική Άμυνα 9. Κεντρικές Δυνάμεις 10. Αγγλία	α. κατήγγειλε την παραβίαση του συντάγματος β. γερμανόφιλος γ. αποκλεισμός των ελληνικών παραλίων δ. κίνημα στην Θεσσαλονίκη ε. δυνάμεις κρούσης των αντιβενιζελικών στ. αξίωσε την απομάκρυνση του Κωνσταντίνου ζ. συμπαράταξη με την Οθωμανική αυτοκρατορία η. ανέβηκε στον θρόνο το 1917 θ. διαρκής ουδετερότητα ι. διωγμός του ελληνικού στοιχείου

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ:

1. στ
2. ε
3. α
4. θ
5. ι
6. η
7. β
8. δ
9. ζ
10. γ

ΘΕΜΑΤΑ ΣΩΣΤΟΥ-ΛΑΘΟΥΣ

Να διαπιστώσετε αν οι παρακάτω προτάσεις είναι σωστές ή λανθασμένες:

1. Η Ελλάδα σύμφωνα με τον βασιλιά Κωνσταντίνο θα έπρεπε να συμμαχήσει με την Αντάντ για να διαφυλάξει τα κέρδη της από τους βαλκανικούς πολέμους.
2. Ο Ε.Βενιζέλος εγκατέστησε Προσωρινή Κυβέρνηση στη Αθήνα.
3. Τον Νοέμβριο του 1916, το «κράτος των Αθηνών» εξαπέλυσε διώξεις σε βάρος των βενιζελικών
4. Το καλοκαίρι του 1915 είχαν διαμορφωθεί στην Ελλάδα δύο αντίπαλα κέντρα εξουσίας.
5. Ο Βενιζέλος το 1917 επανέφερε τη Βουλή που είχε εκλεγεί τον Μάιο του 1915.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ:

1. ΛΑΘΟΣ
2. ΛΑΘΟΣ
3. ΣΩΣΤΟ
4. ΛΑΘΟΣ
5. ΣΩΣΤΟ

ΘΕΜΑΤΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗΣ ΚΕΝΟΥ

Να συμπληρώσετε το κενό σε κάθε μια από τις παρακάτω προτάσεις με μια (1) μόνο κατάλληλη λέξη:

1. Η πολιτική κρίση εκδηλώθηκε την 25η Αυγούστου 1914 με την υποβολή παραίτησης της κυβέρνησης από τον
2. Η κατάληψη του οχυρού από βουλγαρικές δυνάμεις τον Μάιο του 1916 έδωσε το δικαίωμα στον Βενιζέλο να καταγγείλει τον Κωνσταντίνο και την κυβέρνησή του ότι δεν ήταν σε θέση να προστατεύσουν τη χώρα.
3. Ισχυρές δυνάμεις εισέβαλαν το 1916 στην Ανατολική Μακεδονία και κατέλαβαν σημαντικό τμήμα της περιοχής.
4. Στις 16/29 Αυγούστου 1916 εκδηλώθηκε το αναμενόμενο κίνημα της Εθνικής Άμυνας στη Θεσσαλονίκη, με την υποστήριξη του Γάλλου στρατηγού
5. Στις 30 Μαΐου/12 Ιουνίου, αναγορεύτηκε βασιλιάς της Ελλάδας ο δευτερότοκος γιος του Κωνσταντίνου, ο

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ:

1. Βενιζέλο
2. Ρούπελ
3. βουλγαρικές
4. Σαράιγ
5. Αλέξανδρος

ΘΕΜΑΤΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗΣ & ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

Να περιγράψετε και να σχολιάσετε σύντομα τις παρακάτω εικόνες ιστορικού περιεχομένου:

A.

B.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ:

A.:

Η ιστορική φωτογραφία παρουσιάζει τον Ε. Βενιζέλο ως πρόεδρο της προσωρινής κυβέρνησης να παραδίδει σε επίσημη τελετή στον στρατηγό Ν. Χριστοδούλου την πολεμική σημαία ενός συντάγματος της Μεραρχίας Σερρών. Στην τελετή παρίστανται στρατιωτικοί εκπρόσωποι των δυνάμεων της Αντάντ (στην άκρη αριστερά παρακολουθεί βρετανός αξιωματικός), Έλληνες αξιωματικοί, εκπρόσωποι της Εκκλησίας, πολίτες και γυναϊκόπαιδα. Το συμβάν αποτυπώθηκε από τον φωτογραφικό φακό τον χειμώνα του 1916-1917 (όπως φαίνεται από τα βαριά ενδύματα όλων των παρευρισκόμενων), εφόσον ο Βενιζέλος εμφανίζεται υπό την ιδιότητα του προέδρου της προσωρινής κυβέρνησης που συγκροτήθηκε στην Θεσσαλονίκη από τις 26 Σεπτεμβρίου 1916 έως τις 14 Ιουνίου 1917. Η κυβέρνηση αυτή προσπάθησε να οργανώσει στρατό με σκοπό να δραστηριοποιηθεί στο Μακεδονικό Μέτωπο στο πλευρό των δυνάμεων της Αντάντ. Ο στρατός εκείνος συγκροτήθηκε από τρεις Μεραρχίες: Σερρών, Κρήτης ή Κρητών και Αρχιπελάγους. Η Μεραρχία Σερρών προέρχονταν από τα τμήματα της 6ης Μεραρχίας του 4ου Σώματος Στρατού με επικεφαλής τον συνταγματάρχη Ν. Χριστοδούλου, ο οποίος τον Δεκέμβριο του 1916 προήχθη σε υποστράτηγο. Τη διοίκηση της Μεραρχίας άσκησε ο Ν. Χριστοδούλου μέχρι τον Απρίλιο του 1918. Η Μεραρχία Σερρών τον Μάιο του 1918 πήρε μέρος στη μάχη του Σκρα.

B. :

Ο ιστορικός χάρτης αποτυπώνει την γεωγραφία του Εθνικού Διχασμού (1915-1917) πριν από την απομάκρυνση του βασιλιά Κωνσταντίνου τον Μάιο του 1917. Συγκεκριμένα αποτυπώνονται οι περιοχές που βρίσκονται υπό τον έλεγχο της φιλοβασιλικής κυβέρνησης της Αθήνας, οι περιοχές υπό τον έλεγχο της προσωρινής βενιζελικής κυβέρνησης της Θεσσαλονίκης (Σεπτέμβριος 1916-Ιούνιος 1917), οι περιοχές που κατελήφθησαν από τους βενιζελικούς ή τους συμμάχους της Αντάντ από τον Σεπτέμβριο του 1916 έως τον Ιούνιο του 1917 και οι περιοχές υπό βουλγαρογερμανική κατοχή. Η φιλοβασιλική κυβέρνηση της Αθήνας είχε υπό τον έλεγχο της την λεγόμενη «Παλαιά Ελλάδα» που περιλαμβάνει κυρίως την Πελοπόννησο και την Στερεά Ελλάδα με τμήματα της Ηπείρου και της Θεσσαλίας. Οι περιοχές που βρίσκονταν υπό τον άμεσο έλεγχο της προσωρινής βενιζελικής κυβέρνησης της Θεσσαλονίκης ήταν κυρίως οι «Νέες Χώρες», οι νεοαπελευθερωθείσες περιοχές της Δ. και Κ. Μακεδονίας, τα νησιά του Α. Αιγαίου και η Κρήτη, των οποίων η πρόσφατη μοίρα είχε συνδεθεί στενά με την επιτυχημένη πολιτική του Ε. Βενιζέλου κατά τους Βαλκανικούς πολέμους (1912-1913), που συντέλεσε στην ενσωμάτωση τους στον εθνικό κορμό. Το μεγαλύτερο μέρος της Κ. Ελλάδας (τμήματα της Θεσσαλίας, της Ηπείρου και Δ. Μακεδονίας) καθώς και νησιά του Αιγαίου και του Ιονίου πελάγους βρίσκονται από κοινού υπό τον έλεγχο της προσωρινής κυβέρνησης Θεσσαλονίκης και των δυνάμεων της Αντάντ δημιουργώντας έτσι μια ενδιάμεση ζώνη μεταξύ των περιοχών που εκφράζουν ιδιαίτερα το πνεύμα του Εθνικού Διχασμού. Η περιοχή της Α. Μακεδονίας πέρασε υπό βουλγαρογερμανικό έλεγχο μετά την αμαχητί παράδοση του οχυρού Ρούπελ στις 26 Μαΐου 1916 και την παράδοση της Καβάλας. Η βουλγαρική κατοχή της περιοχής μέχρι το 1918 υπήρξε ιδιαίτερα επώδυνη για το ντόπιο ελληνικό στοιχείο.

ΘΕΜΑΤΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΠΗΓΩΝ

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ:

Κατηγοριοποίηση των ιστορικών πηγών

Οι πηγές διακρίνονται σε πρωτογενείς και δευτερογενείς, με κριτήριο τη χρονική απόσταση από το θέμα στο οποίο αναφέρονται, και σε άμεσες και έμμεσες σχετικά με τον σκοπό που υπηρετεί η λειτουργία τους. Η χρήση αυτών των όρων πρέπει να γίνεται από τους μαθητές και τις μαθήτριες με ιδιαίτερη προσοχή, για την αποφυγή παρανοήσεων.

Πρωτογενής θεωρείται η ιστορική πηγή της οποίας ο δημιουργός-συγγραφέας είναι σύγχρονος με την εποχή στην οποία αναφέρεται η πηγή, ενώ δευτερογενής είναι εκείνη που δημιουργήθηκε μετά από την εποχή στην οποία αναφέρεται, στην πραγματικότητα πρόκειται για αποστασιοποιημένη προσέγγιση ή για αναθεώρηση πληροφοριών προηγούμενων πηγών. Οι δευτερογενείς πηγές, όπως είναι οι ιστοριογραφικές μελέτες, τα απομνημονεύματα, οι αυτοβιογραφίες κ.ά., ουσιαστικά συγκροτούν τη βιβλιογραφία, που αξιοποιεί κάθε ερευνητής αλλά και ο μαθητής ή η μαθήτρια στη σύνθεση μιας εργασίας.

Άμεσες πηγές είναι τα κείμενα ή τα υλικά κατάλοιπα μιας εποχής που δημιουργήθηκαν για να εξυπηρετήσουν συγκεκριμένους πρακτικούς σκοπούς της κοινωνίας μιας εποχής. Σε αυτή την κατηγορία των πηγών εντάσσονται τα οικοδομήματα, τα αντικείμενα καθημερινής χρήσης (εργαλεία, σκεύη, όπλα), τα έργα τέχνης, τα νομίσματα, οι σφραγίδες, οι επιγραφές, η νομοθεσία, οι συνθήκες, τα δικαιόγραφα, τα πρακτικά συλλογικών οργάνων, οι εφημερίδες, οι αφίσες κ.ά. Είναι προφανές ότι πρόκειται για κείμενα που σώθηκαν αυτούσια ως επιγραφές ή γραμμένα σε παπύρους, περγαμηνές και, κατά τους νεότερους χρόνους, σε χαρτί ή σε ηλεκτρονική μορφή.

Αντίθετα, έμμεσες είναι οι πηγές εκείνες που δημιουργήθηκαν με κύριο στόχο να πληροφορήσουν για γεγονότα του παρελθόντος, όπως για παράδειγμα είναι οι θρύλοι, οι μύθοι, οι παραδόσεις, τα ιστοριογραφικά κείμενα, ή, ακόμα και εκείνα τα κείμενα που παρέχουν εμμέσως μαρτυρίες για μια εποχή, όπως συμβαίνει με τα λογοτεχνικά έργα, τους ρητορικούς λόγους, τις πολιτικές πραγματείες, τα φιλοσοφικά πονήματα, τα περιηγητικού και γεωγραφικού περιεχομένου κείμενα κ.ά., ακόμη, στους νεότερους χρόνους το ίδιο ισχύει με τις κινηματογραφικές ταινίες, τα ιστοριογραφικά ντοκιμαντέρ, τις προσωπικές μαρτυρίες, τα κινηματογραφικά επίκαιρα, τις φωτογραφίες κ.ά. που αξιοποιούνται από τους ιστορικούς, μετά από κατάλληλη επεξεργασία, για την εξαγωγή συμπερασμάτων.

Η διάκριση των πηγών, σε πρωτογενείς ή δευτερογενείς, σε άμεσες ή έμμεσες, πρέπει να γίνεται με ιδιαίτερη προσοχή, γιατί τα κριτήρια της κατηγοριοποίησής τους ενίοτε δεν είναι με σαφήνεια διακριτά. Για παράδειγμα σε κάποιο ιστοριογραφικό έργο ενδέχεται να εντάσσονται οι όροι μιας συνθήκης ή ενός πολιτικού λόγου, όποτε το ιστοριογραφικό έργο είναι έμμεση ιστορική πηγή, αλλά στο μέρος της παράθεσης αυτούσιου κάποιου δημόσιου εγγράφου παρέχει άμεση πληροφόρηση. Ακόμη, στην περίπτωση που το ιστοριογραφικό κείμενο αναφέρεται σε παλαιότερη εποχή και εντάσσει αυτούσιο το άρθρο μιας εφημερίδας, τότε το ιστοριογραφικό κείμενο είναι μια έμμεση και δευτερογενής πηγή στο σύνολό του, αλλά το εμβόλιμο άρθρο της εφημερίδας είναι μια άμεση πηγή πληροφόρησης. Το ανάλογο ισχύει για το περιεχόμενο μιας ιδιωτικής επιστολής του Ελευθερίου Βενιζέλου, η οποία μπορεί να είναι πρωτογενής πηγή σε ό,τι αφορά την εποχή κατά την οποία γράφτηκε και άμεση σε ό,τι αφορά την προσωπική ζωή του πολιτικού, αλλά έμμεση πηγή πληροφόρησης σε ό,τι αφορά την ερμηνεία της διεθνούς στάσης της Ελλάδας κατά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Είναι προφανές ότι κάθε ιστορική πηγή πληροφόρησης μπορεί να αξιοποιηθεί κατά περίπτωση ως άμεση ή έμμεση, πρωτογενής ή δευτερογενής, ανάλογα με το είδος των πληροφοριών που παρέχει και το αντικείμενο της μελέτης.

Να διακρίνετε αν η παρακάτω ιστορικές πηγές είναι αρχικά πρωτογενείς ή δευτερογενείς, κι έπειτα αν είναι άμεσες ή έμμεσες (εφόσον είναι δυνατό):

A.:

Μέχρι σήμερα η πολιτική ημών συνίστατο εις διατήρησιν της ουδετερότητος [...]. Αλλ' ήδη καλούμεθα να μετάσχωμεν του πολέμου [...] επ' ανταλλάγμασι, τα οποία πραγματοποιούμενα θα δημιουργήσωσι μιαν Ελλάδα μεγάλην και ισχυράν, τοιαύτην οποίαν ουδ' οι μάλλον αισιόδοξοι ηδύναντο να φαντασθώσι καν προ ολίγων ακόμη ετών. [...].

E. Βενιζέλος, Υπόμνημα προς τον βασιλιά Κωνσταντίνο, 11 Ιανουαρίου 1915.

T. Μιχαλακέας, Βίβλος Ελευθερίου Βενιζέλου, Αθήνα 1964.

B.:

«Η βασική διάσταση με αντικείμενο τον εξωτερικό προσανατολισμό της χώρας θα ήταν δύσκολο να χαρακτηριστεί σαν επιφαινόμενο της βαθύτερης αντιθέσεως δύο ριζικά διάφορων πολιτικοκοινωνικών μερίδων, των ανδρούμενων φιλελευθέρων αστών και του παλαιού "συντηρητικού κατεστημένου". Έστω κι αν η στάση του Βενιζέλου ή του Κωνσταντίνου ήταν, ως έναν τουλάχιστον βαθμό, συναρτημένη με τη συναισθηματική κλίση ή την ιδεολογική συγγένεια προς τη μία ή την άλλη από τις εμπόλεμες παρατάξεις, το βασικό κίνητρο στην επιλογή τους ήταν η καλύτερη εξυπηρέτηση του εθνικού συμφέροντος - όπως διαγραφόταν μέσα από την ειδικότερη αντίληψή τους για τη βαθύτερη σημασία και την πιθανή έκβαση της παγκόσμιας διαμάχης [...]. Η πόλωση των πολιτικών δυνάμεων και του εκλογικού σώματος γύρω από τους δύο φορείς της αντιθέσεως ήταν αναπόφευκτη, αφότου ιδίως ο Κωνσταντίνος, με την επίμονη αντίδραση στην παρεμβατική πολιτική των Φιλελευθέρων, συντελούσε στην πολιτικοποίηση -με τη στενότερη έννοια του όρου- της αντιγνωμίας του με τον υπεύθυνο πρωθυπουργό».

K. Σβολόπουλος, Η ελληνική εξωτερική πολιτική, τ. Α', Εστία, Αθήνα 2001, σ. 111-112.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ:

A.:

Το κείμενο του υπομνήματος του Ε. Βενιζέλου προς τον βασιλιά Κωνσταντίνο, όπου σε αδρές γραμμές διατυπώνεται ο άξονας της εξωτερικής πολιτικής του Έλληνα πρωθυπουργού, αποτελεί δευτερογενή ιστορική πηγή, διότι το ιστοριογραφικό έργο στο οποίο περιλαμβάνεται δεν είναι σύγχρονο με την εποχή στην οποία αναφέρεται το υπόμνημα (Εθνικός Διχασμός 1915-1917). Εντάσσεται σε μεταγενέστερο της εποχής του Ε. Βενιζέλου ιστοριογραφικό έργο του Τ. Μιχαλακέα (1964), το οποίο επιδιώκει μια αποστασιοποιημένη προσέγγιση ή για αναθεώρηση πληροφοριών προηγούμενων πηγών. Ταυτόχρονα, η ίδια ιστορική πηγή (υπόμνημα) είναι άμεση, εφόσον έχει επίσημο χαρακτήρα ως δημόσιο έγγραφο και συντάσσεται από έναν εκ των βασικών πρωταγωνιστών της συγκεκριμένης ιστορικής συγκυρίας (Ε. Βενιζέλος), ο οποίος έχει άμεση γνώση όλων όσων περιγράφει.

B.:

Το απόσπασμα από το έργο του Κ. Σβολόπουλου, *Η ελληνική εξωτερική πολιτική*, αποτελεί κατά βάση μόνο δευτερογενή ιστορική, εφόσον πρόκειται ιστοριογραφική μελέτη γραμμένη σχεδόν έναν αιώνα μετά τα ιστορικά γεγονότα που πραγματεύεται, κι επομένως παρέχει μια αποστασιοποιημένη προσέγγιση τους ή αναθεωρεί πληροφορίες προηγούμενων πηγών. Ο ιστορικός δεν αρκείται στην περιγραφή μόνο των ιστορικών γεγονότων της συγκεκριμένης περιόδου (1915-1917) αλλά επιχειρεί μια επιστημονική ερμηνεία από τη μια μεριά των κινήτρων που εξώθησαν τους πρωταγωνιστές των ιστορικών γεγονότων στην υιοθέτηση της προσωπικής τους πορείας πλεύσης, κι απ' την άλλη των συνεπειών που προκάλεσαν στην ελληνική κοινωνία της εποχής τους.

ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΓΡΙΦΩΝ

A.:

Το Νοέμβριο του 1916 το μίσος σου για τον Ε. Βενιζέλο και την πολιτική του τον τελευταία χρόνια έχει εξάψει τον φανατισμό σου. Η παρουσία της αποβατικής δύναμης της Αντάντ στην Αθήνα επιτείνει το αντιβενιζελικό σου μένος. Θέλεις να εκδικηθείς ξεκάθαρα την προσβολή που πιστεύεις ότι έπληξε τη χώρα σου. Με ποια οργάνωση θα συμπαραταχθείς και γιατί;

B.:

Το χειμώνα του 1917 είσαι 20 χρονών και το ψωμί όλο και λιγοστεύει στο σπίτι σου. Λιμοκτονείς κυριολεκτικά. Ο παπάς του χωριού σου έχει εξαφανιστεί κι όλοι ανησυχούν για την τύχη του. Πολλοί συγχωριανοί σου αρπάχθηκαν πρόσφατα βίαια από ξένο στρατό κατοχής και εκτοπίστηκαν προς άγνωστη κατεύθυνση. Κι εσένα τώρα απειλούν να σε στρατολογήσουν ως φαντάρο εργασίας. Σε ποια περιοχή της Ελλάδας κατοικείς και γιατί;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ:

A.:

Θα συμπαραταχθώ με τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Εφέδρων (Π.Σ.Ε.), γνωστοί ως Επίστρατοι, που ιδρύθηκε στις αρχές Ιουνίου 1916. Η οργάνωση αυτή είχε, άτυπα, το χαρακτήρα μιας πολιτοφυλακής και παράλληλα, τη συγκροτημένη δομή μιας μαζικής πολιτικής οργάνωσης. Παρουσίαζε αρκετές ομοιότητες με τα ιταλικά, γερμανικά και αυστριακά πρωτοφασιστικά κινήματα, όπως είναι η χρήση βίας, η πρώην στρατιωτική ιδιότητα των μελών τους ως οργανωτική βάση, η απέχθεια τους για το φιλελευθερισμό και η μικροαστική τους σύνθεση. Ως οργανωτής και καθοδηγητής των Επιστράτων θεωρείται ο Ιωάννης Μεταξάς. Η επίσημη δραστηριότητα των Επιστράτων αφιερώθηκε αρχικά σε δοξολογίες, π.χ. για τη διάσωση του βασιλιά από την πυρκαγιά στο Τατόι, αλλά από την πρώτη στιγμή φάνηκε πως προορισμός τους ήταν η πάταξη των αντιπάλων του Κωνσταντίνου. Η πραγματική δράση του κινήματος έγινε φανερό το Νοέμβριο του 1916, οπότε και υπερασπίστηκαν το βασιλιά και την πρωτεύουσα με την απόκρουση της απόβασης των αγγλικών και γαλλικών στρατευμάτων στην Αθήνα και τον Πειραιά. Στη συνέχεια,

εξαπέλυσαν μαζικούς βίαιους διωγμούς εναντίον των βενιζελικών, έχοντας ως αποτέλεσμα την ύπαρξη πολλών θυμάτων.

B.:

Πιθανώς ζω στην περιοχή της Α. Μακεδονίας. Το χωρίο μου .ίσως βρίσκεται στα περίχωρα της Δράμας ή της Καβάλας. Η δεινή μου κατάσταση οφείλεται στην βουλγαρική κατοχή της Α. Μακεδονίας την περίοδο 1916-1918. Στη διάρκεια της βουλγαρικής κατοχής ο ελληνικός πληθυσμός στις πόλεις και τα χωριά υπέστη διώξεις, λιμοκτονία, ομηρίες καθώς και συλλήψεις, μεταξύ αυτών και του συνόλου σχεδόν των ιερέων της περιοχής, φυλακίσεις, βιαιοπραγίες και βασανισμούς από τη μυστική βουλγαρική αστυνομία και τον κατοχικό βουλγαρικό στρατό σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και καταναγκαστικά έργα στη Βουλγαρία. Ως αποτέλεσμα χιλιάδες Έλληνες έχασαν τη ζωή τους.